

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Tatiana Tampei în numele inculpatului Cimbriciuc Vitalie, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 17 aprilie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2019, în cauza penală, în privința lui

Cimbriciuc Vitalie XXX, născut la XXX,
originar din XXX și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 20.02.2019 pînă la 17.04.2019;

Instanța de apel de la 03.05.2019 pînă la 19.06.2019;

Instanța de recurs de la 20.08.2019 pînă la 22.01.2020.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 17 aprilie 2019, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, Cimbriciuc Vitalie a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare 1 an și 3 luni, în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de drepturi de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 2 (doi) ani;

În conformitate cu art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat cu stabilirea unui perioade de probațiune de 1 an;

A fost încasat de la Cimbriciuc Vitalie în beneficiul statului, suma de 4 188 lei, cheltuielile legate pentru efectuarea raporturilor de constatare nr. 201803C2192 din 15 ianuarie 2019 și nr. 201903D0008 din 4 februarie 2019.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la 29 octombrie 2018, aproximativ la ora 18:45 min., cet. Cimbriciuc Vitalie, fiind treaz, cu permis de conducere valabil categoriei mijlocului de transport pe care-l ghida, conducea autocamionul de model „ZIL”, cu n/î XXX și se deplasa pe str. Tamara Ceban din direcția str. XXX spre str. XXX mun. Chișinău, com. Trușeni I.P. „Gladiola”. În timpul deplasării conducătorul auto Cimbriciuc Vitalie n-a ținut permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizau condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare al traficului rutier, de care va trebui să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și a modalității de conducere a vehiculului, prin ce a încălcat cerințele art. 22 din Legea nr.131-XVI din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, care în alin.(4) stipulează, că: „Participanții la trafic sunt obligați să manifeste un comportament care să sigure fluenta și siguranța traficului, să nu periclitizeze siguranța unor alți participanți la trafic”, nu a apreciat corect situația reală pe carosabilul în care se afla vehiculul la momentul respectiv, încălcând prevederile pct. 45.1), 2) al Regulamentului Circulației Rutiere care prevede că, conducătorul trebuia să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică

ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere ce i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, d) situația rutieră; 2) În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, la fel a încălcat și pct. 40.2 lit. b) a Regulamentului Circulației Rutiere (RCR) care prevede că: „înaintea virării la dreapta, conducătorul de vehicul trebuie să cedeze trecerea bicicliștilor și conducătorilor de ciclo-motoare care se deplasează pe pista destinată lor, precum și pietonilor” și pct. 46 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere (RCR) care prevede că: „Conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reduci viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă copii, persoane de vârstă înaintată, precum și persoane cu semne evidente de dezabilitate”, de asemenea a încălcat pct. 3 Capitolul 1 Dispoziții Generale al Regulamentului circulației rutiere care stipulează, că participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente, în urma căreia efectuând manevra de virare la dreapta spre str. Sfinta Eugenia a traversat cu roțile din partea dreaptă a camionului pe cet. Caraușenco Leonid a.n. 1956, care se afla pe partea carosabilă în poziție culcată. În rezultatul accidentului rutier conform raportului de expertiză judiciară nr. 201903D0008 din 04 februarie 2019, în care s-a constatat că, decesul cet. Caraușenco Leonid a.n. 1956, a survenit în rezultatul traumei asociate a toracelui, abdomenului, coloanei vertebrale și bazinului cu lezarea organelor interne, cea ce se confirmă prin tabloul necropsiei, între leziunile corporale depistate și cauza decesului există legătura causală directă. Reieșind localizarea și caracterul leziunilor, în momentul impactului victima se afla în poziție orizontală, statică, cu partea laterală - dreapta a corpului spre unitatea de transport”. Astfel, prin acțiunile sale Cimbriciuc Vitalie a săvârșit infracțiune prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal - *încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport de către o persoană care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.*

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, procurorul a contestat-o cu apel, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri și a-l recunoaște pe Cimbriciuc Vitalie culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. 3 lit. b) Cod penal, și în conformitate cu prevederile art. 79 Codul penal să-i fie stabilită pedeapsa principală sub formă de amendă în mărime de 2 500 unități convenționale cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani. În motivarea cererii de apel, acuzatorul de stat a invocat că, la stabilirea pedepsei instanța de judecată nu a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă neechitabilă circumstanțelor cauzei, or, potrivit alin. (1) la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Luând în considerație comportamentul post-factum al inculpatului - conlucrarea cu organul de urmărire penală, căința în comiterea infracțiunii, repararea benevolă a pagubei pricinuite, consider oportun numirea pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 79 Codul penal, adică

aplicarea pedepsei mai blândă decât pedeapsa închisorii, prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal – amendă.

3.1. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, inculpatul Cimbriciuc Vitalie, a declarat cererea de apel, prin care a solicitat casarea acesteia în latura aplicării pedepsei complementare, și pronunțarea unei noi hotărâri, fără aplicarea pedepsei complementare, și excluderea cheltuielilor legate de efectuarea expertizei în sumă de 4 188 lei. În motivarea cererii de apel, inculpatul Cimbriciuc Vitalie a invocat că, la vârsta de 55 ani nu a săvârșit nici o contravenție sau infracțiune, unica lui profesie pe parcursul de 35 de ani este munca de șofer, sunt invalid de gr. II cu o pensie de 1 600 lei, iar unicul mijloc de supraviețuire este micul venit obținut cu automobilul luat la răscumpărare, cu care se ocupă de transportarea deșeurilor. Soția nu este angajată în câmpul muncii din cauza vârstei înaintate. Partea-vătămată nu are nici o pretenție, l-a iertat, a înțeles circumstanțele în care a avut loc accidentul. Personal cu 2 ani în urma și-a pierdut copilul în accident și cunoaște starea sufletească. Cauza a fost examinată conform art. 364/1 restituind toate cheltuielile legate de partea vătămată, a contribuit sub toate aspectele la descoperirea crimei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2019, a fost admis apelul procurorului și apelul inculpatului Cimbriciuc Vitalie, casată parțial sentința primei instanțe, inclusiv din oficiu, și pronunță o nouă hotărâre prin care expresia „penitenciar de tip semiînchis” se înlocuiește cu expresia „penitenciar de tip deschis”. În rest sentința a fost menținută.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, instanța de fond la pronunțarea sentinței, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că, inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

La individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Cimbriciuc Vitalie, instanța de apel ține cont de prevederile art. 7, 61, 75 Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Pedeapsa aplicată urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii. Pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o

pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță a ținut cont de faptul că, inculpatul a recunoscut vina în cele comise, însă Colegiul penal menționează că, nu o consideră ca circumstanță atenuantă, deoarece circumstanței respective i s-ar acorda o dublă valență juridică. Recunoașterea vinovăției a fost ca condiție la aplicarea prevederilor art. 364¹ alin.8 Codul penal - inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de o reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Infracțiunea comisă de inculpat se califică, conform art. 16 alin. (4) Cod penal, ca infracțiune gravă. Astfel, instanța de apel a conchis că, prima instanță corect și întemeiat i-a aplicat inculpatului, o pedeapsă sub formă de închisoare de 1 an și 3 luni, în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de drepturi de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 2 ani. În conformitate cu art. 90 Codul penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat cu stabilirea unui perioade de probațiune de 1 an.

Conform art. 72 alin. (2) Cod penal, în penitenciare de tip deschis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni săvârșite din imprudență. Urmează a fi reținut faptul că nu a fost stabilit corect tipul penitenciarului fiind indicat greșit „penitenciar de tip semiînchis”. La caz, pedeapsa va fi executată, eventual, în penitenciar de tip deschis, deoarece infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, este o infracțiune din imprudență.

Conform art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor. Eliberarea de plată a cheltuielilor de judecată constituie excepția de la regula generală. În asemenea situație urmează a fi prezente circumstanțe speciale cazului particular. Instanța de apel a constatat că, lipsesc circumstanțe ce ar justifica eliberarea de la plata cheltuielilor de judecată.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Tatiana Tampei în numele inculpatului Cimbriciuc Vitalie, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia, în latura încasării din contul inculpatului suma de 4 188 lei, ceea ce constituie cheltuielile legate de efectuarea expertizelor. Recurentul invocă dezacordul în latura încasării din contul inculpatului suma de 4 188 lei, axându-se la prevederile art. 227 alin. (1), (3), 229 alin. (1) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 16) Cod de procedură penală, care stipulează că norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Analizând temeiul respectiv în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că, acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, ori, din conținutul recursului rezultă că, recurentul critică încasarea a cheltuielilor de judecată de la inculpat.

În esență, recurentul critică decizia instanței de apel în partea încasării din contul inculpatului a cheltuielile de judecată necesare efectuării expertizelor în sumă totală de 4 188 lei, însă Colegiul penal constată că, instanța de apel întemeiat a menținut sentința primei instanțe în această parte.

Potrivit art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Prin urmare, se atestă că norma dată nu poartă un caracter imperativ, ci unul facultativ, lăsând la discreția instanței de a hotărî asupra chestiunii plății cheltuielilor judiciare ținând cont de împrejurările cauzei și suportării acestor cheltuieli, ori, instanța de apel în cazul dat, just a menținut încasarea cheltuielilor de judecată care a admis-o prima instanță.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către apărător nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de Tatiana Tampei în numele inculpatului Cimbriciuc Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2019, în cauza penală, în privința lui **Cimbriciuc Vitalie XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **20 februarie 2020**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan